

på lønforhold, men det her indeholder også i sin formulering muligheden herfor, hvis en overenskomst er misligholdt osv. I den retning er der altså flere muligheder for at konflikte i det forslag her, end der var i vores tidligere forslag, som vi fremsatte sammen med Venstre.

Så vil jeg i øvrigt spørge Venstres ordfører, hvad der har forandret sig så meget siden sidst, vi fremsatte forslaget. Jeg kan nok forstå, at der er en forandring i og med, at man er blevet regeringsparti, men at det kræver et så langt hjørnespark som frem til 1. april næste år, må jeg nok sige undrer mig.

Så vil jeg endelig spørge Venstres ordfører, om han ikke kan acceptere, at der er visse andre forhold i Danmark, der har ændret sig i de hundrede år, der er gået, siden man lavede Septemberforliget. Der er andre forhold, der er forandret, men Septemberforliget skal altså stadig væk uændret stå ved magt.

Kl. 10.55

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Jeg tror ikke, det er rigtigt, når hr. Ole Sohn siger, at der er tale om et historisk øjeblik, for der er efter min opfattelse ikke noget brud på en historisk tradition. Altså den problemstilling, der behandles i dag, er, så vidt jeg kan se også af Jens Kristiansens rapport, ikke nødvendigvis noget brud på Hovedaftalen; det er i virkeligheden ikke nødvendigvis overenskomstdækket.

Det er rigtigt, at vi accepterer, at også andre overenskomster kan beskyttes. Hvis det er således, at den overenskomst, som den pågældende virksomhed har, indeholder rimelige vilkår, så mener vi nok, at der skal være en beskyttelse mod konflikt. Men omvendt er det vores opfattelse, at der naturligvis skal være mulighed for konflikt i de situationer, hvor den pågældende virksomhed ingen overenskomst har, eller hvor de misligholder overenskomsterne.

Hvorvidt det er et langt eller et kort hjørnespark, skal jeg ikke udtale mig om. Det er sådan, at det jo nu er fastsat, at man skal have et resultat inden april måned næste år. Det er Venstre villig til at afvente.

(Kort bemærkning).

Ole Sohn (SF):

Jeg er nu nødt til at fastholde, at der bliver tale om et brud på Septemberforliget, hvis man gennemfører det her lovforslag, og det er selvfølgelig legitimt, at man gør det. Men så skal man

tage konsekvensen og sige, at så er det forlig, som danner grundlaget for Hovedaftalen, altså arbejdsmarkedet grundlag, slet ikke gældende. Så skal man tage konsekvensen fuldt ud og sige: Jamen det er også 103 år gammelt, så det drop- per vi.

Men dermed dropper man jo altså også fredspigten, og så bliver der rigtig rig lejlighed til at foretage konflikter. Så jeg er ikke helt sikker på, at Venstre helt har tænkt konsekvensen af sine holdninger igennem, men det er så en anden sag.

Når vi nu forholder os til det forslag her, så står der, at der gerne må konfliktes, hvis den eksisterende overenskomst ikke i det væsentlige svarer til branchens. Men i næste sætning står der, at hvis der foreligger en overenskomst, må man ikke konflikte. Det er da en selvmodsigelse. Og når Venstre nu reelt støtter forslaget, må Venstre da også kunne give en forklaring på, hvordan forholdene skal være, hvor dårlige de skal være, før man vil acceptere, at der bliver grebet til konflikt.

(Kort bemærkning).

Freddy Dam (V):

Nu vil jeg godt afslutningsvis slå fast, at Venstre faktisk ikke støtter forslaget. Når det kommer dertil, at der kan blive tale om, måske ved en anden lejlighed, at støtte et andet tilsvarende forslag, vil jeg gerne gå i detaljer ved den lejlighed.

Jan Petersen (S):

Jeg vil starte med at sige, at jeg egentlig, i hvert fald foreløbig, er tilfreds med det svar, som beskæftigelsesministeren har givet til beslutningsforslaget, nemlig at lade Dansk Arbejdsgiverforening og LO gennemgå den her problemstilling. Det er i og for sig, når al retorikken er skåret bort, en klog vinkel på en diskussion om det her emne at få et ordentligt greb om, hvad konsekvenserne er. Skræller man al retorisk sympati fra det her, en sympati, som et klart flertal i dette Folketing formentlig har, så spiller det åbenbart en rolle at komme i regering.

Jeg er jo i den situation, at jeg ville have sagt det samme, uanset om jeg var i regering eller opposition. Men jeg har stor forståelse for det, når beskæftigelsesministeren siger, at det er vanskeligt at gribe ind, også selv om man kunne have intentioner om det, for hvis man går i gang med det her, så leger man med fredspigten, man leger med grundlæggende aftaler. Hovedaftalen er jo for så vidt ikke i en 103-årig form, den er jo